

DELMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIV. évfolyam, 194. szám

Ára: 60 fillér

Vasárnap, 1958. augusztus 17.

A mi fiataljainknak a szocializmus természetes, mert ebben a társadalmi rendben születtek vagy nevelkedtek

Nagy jelentőségű tanácskozást tartottak Szeged ipari üzemének párttitkárjai, KISZ-titkárjai és igazgatói az ifjúságot érintő aktuális kérdésekről

Szeged üzemében dolgozó munkásifjúság helyzetéről, az ifjúság feladatairól és jövőjéről tárgyalt az üzemek kommunista aktívája. A vitában részt vettek: Molnár János, az Újszegedi Kender- Lenzővő Vállalat igazgatója és Varga Pál, a vállalat KISZ-szervezetének titkára, Szekszárdi János, a DAV párttitkára, Csóti József, a 42-es AKÖV személyzeti felelőse, Lakó Ferenc, a Szegedi Gőzfűrészműszaki vezetője, Kormányos Gabriella, a Fonalmentő Vállalat KISZ-titkára, Rozsos Antal, a Szegedi Vendéglátóipari Vállalat párttitkára, Galotti Ferenc, a Szörme- és Bőrhakészítő Vállalat igazgatója, Jáksó László, a Fonalmentő Vállalat igazgatója, Pintér László, a Szegedi Szalámigyár igazgatója, Eperjesi Júlia, a megyei jogú városi tanács osztályvezetője, Törkőly Ferenc, a szegedi párt-végrehajtóbizottság osztályvezetője és Siklós János, a szegedi párt-végrehajtóbizottság tagja, a Délmagyarország szerkesztő bizottságának vezetője.

A népes tanácskozáson megjelentek egyöntetű véleménye, hogy ifjúságunk zöme egészséges, szellemileg, lelkiileg sokkal fejlettebb, kiegyensúlyozottabb, mint az előző évtizedekben bármikor. Ez érthető is, mert 1945-től megszűntek a kiváltságos — gazdasági, kulturális javakat élvező — osztályok, s ennél fogva e javak nem a kiváltságos réteg, hanem az egész dolgozó nép gyermekeire kiterjedően kerülnek felhasználásra. Ifjúságunk politikai felfogásában — állapította meg a tanácskozás — talánunk ugyan még néhány zavaró momentumot, de egészében véve életfelfogásukban, a néphatalomról alkotott véleményükben, internacionalista nézeteikben, napi termelési tevékenységükben és szorgalmukban kifejezésre jut meggyőződésük, hogy ez a rendszer a sajátjuk, kétszék küzdeni, áldozni érte. Ifjúságunk politikai öntudatának alakításában

a KISZ 18 hónapos tevékenységét a legnagyobb elismeréssel méltatta az aktív. Sajnos azonban a magyar ifjúság ügye nem vált a társadalom egészének ügyévé Szegeden sem,

sőt sok esetben még azok sem tekintik saját ügyüknek, akiknek pedig elsősorban feladatuk határozták meg az ifjúság ügyeivel való foglalkozást. Erre legjobb példa, ha figyelembe vesszük a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány határozatát az ifjúság körében végzendő munkáról. Ez a határozat előírja többek között, hogy: »A kormány a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetséget az egész magyar ifjúság képviselőjének tekinti és ezért felhívja a minisztereket, a Minisztertanácsnak közvetlenül alárendelt országos hatáskörű szervek vezetőit, a tanácsok végrehajtó bizottságait, a vállalatok, intézmények és egyéb állami szervek vezetőit, valamint felkéri a szakszervezeteket és szövetségeket, hogy a döntésük alá tartozó és az ifjúságot érintő minden ügyet a KISZ-szervezetekkel tárgyaljanak meg«. E határozat érvényesítésében szegedi üzemünkben nem is kevés helyen alul maradt a KISZ-szervezet. Nem hallgatják meg, nem kéri ki a véleményét az ifjúságot érintő ügyekben. Pedig az ifjúság nevelésének társadalmi ügyévé válásában a szülők, a pedagógusok és a párt-szervezetek mellett éppen az állami vezető beosztásban dolgozó kommunisztáknak és párt-önkivüli felnőtt embereknek igen nagy szerepük van. Az ifjúsággal való alapos,

körültekintő munka gyengeségeit nem is kevesen az ifjúság magatartásával próbálják magyarázni. Hogy ilyen az ifjúság, olyan az ifjúság, nem lehet bírniz ezekkel a gyerekekkel stb. Ez természetesen nem így van. Sőt ellentétben áll a kormány utóbbi döntésével. E kormánydöntés szerint

az ipari tárcák utasítását kaptak, hogy hatáskörükbe tartozó üzemekben, intézményekben foglalkoztassanak olyan fiatalokat, akik nem nyertek felvételt középiskolába

és nem helyezkedtek el ipari tanulóként az általános iskola elvégzése után. Ezeket a fiatalokat napi 4—5 óras munkára alkalmazzák. Egy-egy üzem, vállalat, intézmény igazgatója dönti el, hogy hány főt foglalkoztat arra alkalmas és rászorult fiatalokból. És, hogy Szegeden e korosztályok munka-vállalási lehetősége minél jobb legyen, párt-szervezeteink és KISZ-szervezeteink hatékony közreműködése szükséges.

A tanácskozás az ifjúság különböző problémáit is napirendre tűzte. Elutasította azt a szörványos, de igen veszélyes szitot, atok »nevelési módszert«, mely szerint a mi ifjúságunk méltatlan a bizalomra, mert nem is tudja megbecsülni azt a sok jót, amit kap. Ezek az okoskodók nem veszik figyelembe, hogy a mi fiataljainknak a szocializmus természetes, mert ebben a társadalmi rendben születtek, nevelkedtek és éppen ennél fogva nincs is összehasonlítási alapjuk a múlttal. Az természetesen nem nevelő jellegű érv, hogy »fiam, mit tudsz te, a múltban minépkonyhára jártunk«.

Egy-egy odavetett mondatl nem lehet a fiatal-ságban összehasonlítási alapot teremteni, ehhez sok különböző tények hosszas magyarázatára, a

felnőtt munkások szemé-lyes példájából vett megnyilatkozásokra van szükség.

Ez nem rohammunka, hanem a mindennapi tevékenységünkhöz tartozó feladat. Csak a meggyőző erejű tényeken alapuló összehasonlítás ver gyökeret a fiatalok lelkében. Ebben a szülők tehetnek a legtöbbet.

Ki a jampec — a huligán —, a rossz úton járó fiatal! Ezek a kérdések is felme-

(Folytatás a 3. oldalon.)

Megnyílt a Szegedi Ruhagyár munkásmozgalmi kiállítása

Tegnap, szombaton délelőtt nyílt meg a Szegedi Ruhagyár munkásmozgalmi kiállítása. Az üzemi párt- és szakszervezeti bizottság rendezésében a kiállítás szemléltető, érdekes képet nyújt az elmúlt évtizedek harcairól, a felszabadulásról és az ellenforradalmi eseményekről, valamint az ezt követő időszak lelkes építőmunkájáról. A kiállítás anyagának legnagyobb részét a gyár munkásai adták össze. Régi újságok, az illegális kommunista párt röplapjai, képeslapok illusztrációi mutatják be a Tanács-

köztársaság dicsőséges napjait, az elnyomtatás éveinek nyomorúságát és a párt harcát a Horthy-fasizmus ellen. A szegedi levéltár és a múzeum segítséget nyújtott a kiállítás megrendezéséhez, régi dokumentumok, fényképek átadásával. A Horthy-időszak eseményeit ábrázoló sorozatba beillesztett fotókópiák a múzeum anyagából adódnak. Az üzemi fotószakkör társadalmi munkában fényképezte és hívta elő azokat. Noha csak kétheti munkával készült a kiállítás anyaga, szépsége

meghaladja a várakozást. Az egyes képek, táblázatok háttérből vannak megvilágítva, az eseményeket történelmi sorrendben rendezték, díszes és szépen festett táblákon sorakoznak azok az emlékeztetők, melyek felidézlik az egyes időszakok eseményeit.

A kiállítást úgy rendezte a Ruhagyár szakszervezeti és pártbizottsága, hogy azt bárki megtekintheti. Helye közvetlenül a bejárat melletti KISZ-helyiség, ahova kívülről is beléphet. A kiállítás son mindenkit szívesen lát, este hat óráig van nyitva, a jövő hét szombatjáig. A vendégeket egy párttag és egy KISZ-fiatal fogadja, azok szívesen adnak felvilágosítást a kérdésekre. Készítenek azok közül még egy sokszorosított útmutatót is a bőséges kiállítási anyag tanulmányozásához. A Ruhagyár párt- és szakszervezeti bizottsága szívesen lát csoportos látogatókat is, ezenkívül a kiállítás gazdag anyagát később rendelkezésére bocsátja más vállalatoknak, vagy falu- párt- és tömegszervezeteknek is.

Párt- és állami vezetők az augusztus 20-i ünnepeken

Alkotmányunk ünnepe alkalmából a párt és a kormány vezetői közül többen részt vesznek az augusztus 20-i ünnepeken.

Békéscsabán Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke és Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács első elnökhelyettese, Tápiószentmártonban Csérvénka Ferencné, Kaposvárott K. Nagy Sán-

dor, Jászberényben Tömpe István, Csepregen Ilku Pál, Veszprémben Sándor József, Tapolcán Kossa István, Ózdon dr. Dabronaki Gyula, Héderváron Földes László, Zalaegerszegen Friss István, Csátalján Kreszán Lajos, Komlón Kiss Dezső, János-halmán Nyers Rezső, az MSZMP Központi Bizottságának tagjai vesznek részt az alkotmány-napi ünnepeken.

Ma:

Hétfőn folytatódik az ENSZ-közügyülés vitája

Visszapillantás 1957—58. évi zeneéletünkre

Megbüntetik a termelői igazolvány nélkül árusító gazdákat

Mennyit fizet a lottó?

A vasoszlopok tornásza

Havonta sok magas villamosvezeték tartó vasoszlopra mászik fel Hinek József, a Közlekedési Vállalat szerelője. Javítja, szereli a kapcsolókat, vezetékeket. Általában létrán áll, biztosító övvel köti ki magát, mert így szabályos, így biztonságos. Képzünk azt a pillanatot örökíti meg, amikor az Iza-bella-híd melletti egyik oszlopon éppen szakaszkapcsolót erősít fel

A mórakalmi körzetben befejeződött a cseplés

Jobb lett a termés, mint remélték

A Kiskundorozsmai Gépállomás mórakalmi körzetében pénteken délután befejeződött a cseplés. Bevonultak a gépek, csupán egyetlen aprómagcseplő folytatja még a munkát. A gépállomás különböző körzeteiben dolgozó cseplőgépcsoportok versenyben dolgoztak egymással, s a versenyből a mórakalmiak kerültek ki győztesen. A legkiválóbb teljesítményt Pintér János brigádja érte el, mivel a tervezett 27 vagon takarmány- és kenyérgabona helyett 48 vagon gabonát tett gépével a magtárba. A kimagasló teljesítmény magyarázata a jól megszervezett munkában rejlik. Pintér János a kiváló szakember tudásával tartotta karban gépét, amiért most meg is kapta méltó jutalmát. Egyhavi keresete 3363 forint lett. Tanács Vilmos traktorista következik Pintér után a sorrendben, akinek egyhavi keresete — melyet pénteken kapott meg — 3075 forint 60 fillér lett. A 18 gépész közül az elsők között van még Herédi István is, aki cseplési tervét mintegy 15 vagonnal teljesítette túl Nyerges Mihályval együtt. Mindketten 45 vagon rozst, búzát és árpát cseplettek el a nyáron. Még az átlagosnak számító munkacsapatok teljesítménye is mintegy 15 vagonnal több a tervezettnél.

E kimagasló eredmények segítségével a mórakalmi körzet 103 százalékra teljesítette nyári üzemtervét. Mint a telep vezetője elmondta, az első heti csepléseredményekből, a három-, négy mázsás rozstermés-átlagokból ítélve igen kevés gabonára számítottak az idén. A végefele azonban kellemesen csalódtak. Amennyire ezt most, a részeredményekből meg lehet már ítélni, meglesz a 6—7 mázsás átlag.